

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Istre.

(Izv. dop.)

Slovanski sin povsod trpin, posebno čuti to naš istrski Hrvat. Politiška uprava mu ni prijazna, nego obožava rajši svoje zveste (?) pristaše Italijane in šarenjake. Človek bi mislil, da, ker Hrvat nema zaslombe in podpore od strani uprave, da jo bode imel vsaj od cerkve. O iluzija! Poglejmo v južno Istro in sicer v poreško-puljsko škofijo, kaj vidimo tam, kaj čujemo doli? Toži kmet, mrmrajo duhovniki, upravičene so tožbe jednega in drugega. Kmet toži, da nema svojih duhovnikov, ker nemajo pravega nadpastirja in se morajo vedno seliti, kakor tice selivke, toda ne po naravnem nagonu, nego secundum ord. F. . . p, o čemur pozneje.

Mala je poreško-puljska biskupija, a v novejšem času znamenita, ker v njej vlada vladika Joannes Bapt. I., kateri ni imel toliko poguma, da bi se bil ob času zadnjih državnozborskih volitev podpisal na pastirski list avstrijskih škofov in to iz prevelikega strahu pred Italijani, da ga puste v miru in da mu morda ne oblatijo z neko materijo njegove rezidence, kakor so to storili t Dobrili blagega spomina.

Vladikovina Ivana K. I. je sicer mala, broji nekako do 60 župnij, a izmej teh 60 župnij praznih je 20, reci: dvajset. Nekateri teh žup prazne so že od leta 1875 (!) ko je t Dobrila zapustil to škofijo in bil premeščen v Trst. Sedanji škof, kateri vlada že skoraj sedem let, razpisal je v vsem samo 2, reci dve župniji (za jedno mu je že gotovo žal!) Zakaj družih ne razpiše, je očitvidno, radi papirja ne (tudi papir stane nekaj škof. ordinarijat, kadar kaj razpiše) radi pomanjkanja konkurentov ne, nego samo zbog tega, ker so vse prazne župe hrvatske!

Poglejmo sedaj nekatere posamezne župe, da vidimo, kako neznosno krivico trpe v njih Hrvati.

Bale (Valle) (župnija letos razpisana po posebni želji nekkih Italijanov,) obstoji iz Bal in kapelanije Karmed, kjer biva do 600 čistih Hrvatov. Novi njih župnik bode Italijan iz Rovinja, a kapelan njih je iz Italije in ne razume nič hrvatski, a kapelanuje v čisto hrvatski kapelaniji! Kako poslujejo, kako se razumejo, naj si bralec sam misli.

Župniji Sanvinčenti župnikuje skoro 30 let Rovinjež, kateri se v 30 letih ni priučil hrvatskemu jeziku, kateri ne lomi hrv. narodu hrv. kruha, nego ga pita z italijanskim. Ta pastir pase 2400 Hrvatov, a komaj 100 šarenjakov, kateri pa vsi razumejo hrvatski jezik!

V Vižinadu, kjer je več od 3000 Hrvatov, a komaj do 200 (?) Italijanov in njih podreptic, poslan je od malo neki Italijan iz Vidma (Udine) kateri gotovo ne pozna ni malo hrv. jezika, izročena mu je administracija skoro čisto hrv. župe in še to brez hrv. kapelana! Kam bi prišel, da vse popišem. Tako napreduje italijanska stvar od dne do dne na slavo in radost Italijanov, a na veliko škodo narodu hrvatskemu.

V vseh kapitolih ne dobite moza — kanonika hrv. narodnosti — signum temporis Joannensis in ako je treba škofu dati pastirski list, treba je prosjačiti sem in tam, da ga prestavi v slavo-slavjanski, ker mil. g. J. B. F. ne priznajo v Istri hrvatskega jezika!

Poreče kdo, da ker je tu pomankanje duhovnikov, ne bode gotovo tudi prosilcev z župniškim izpitom, a tudi o tem se motiš. Dosti jih je, katerim je že doba 6 let, odkar so izpit prestali, pretekla, dosti jih je, katerim se približuje konec in dotična cerkvena oblast to dobro ve, — sed signum temporis — vsi ti so hrvatsko-slovenske krvi, in to za to, da se dotični lahko vsak hip premestujejo od mesta do mesta, seveda po svoji volji, a oni gori ex obediencia. Znam za vas, kjer so prosili že večkrat m. g. Ivana K. I., naj razpiše župo, in sicer bi oni radi imeli domačina rojaka, vzglednega Hrvata, a presvetli jim je kratko odgovoril: „Non posso, allora sarebe il partito troppo forte“. „Ne morem, ker potem bi bila stranka (hrv.) premočna!“

Omeniti treba še to, da je v poreško-puljski škofiji treba napraviti dva izpita, preden boče kdo dobiti župnijo to najprej, da je dobro podkovan (kar seveda mora biti) v cerkvenih materijah, a drugo, da je politično zrel ali mrtev, kakor hočete, to je, da se ne briga ni za Petra ni za Pavla. Ako je Hrvat, neka molči, ako se njegov narod zatira, ako pa je Italijan, mu je tako vse svobodno. Zato

se davajo posebne inštrukcije mladim duhovnikom v Poreči poprej, nego imajo nastopiti novo službo. Ako pustiš narodnost (seveda hrv.) „bene tibi erit“ ako ne boš šel s fagotom od Ane do Kajfa itd., a kaj še le, da dobiš dobro faro, o tem molči! Tako je in tako bode, dokler bode pri nas kinčala mitra glavo Joannis I. Cormonensis!

Sedaj pa pogledjmo materijalno in ob jednem še duševno škodo, katera izhaja iz teh manevrov, toliko svečenikom, kolikor narodu. Mlad duhovnik pride navadno v slabih razmerah z dr. Steinbachom iz semenišča v svet; ako si hoče svoj stan količkaj dostojno urediti, mora se zadolžiti (Bog vari pri istrskem oderuhu!). Službuje morda leto, k večjemu 2 leti v jednom kraju, privadi se šegam, navadam naroda, a ker ljubi narod, brani ga protivnikov, ta branitev in ljubav do naroda prinese mu nekega dne „decretum abeundi“, da mora zapustiti kraj in njemu priljubljeni narod in se seliti drugam. Morda si je dotični gospod, ako je bil jako varčen, v tem času prihranil toliko, da ima za preselitev, ako ne, primoran je, zadolžiti se in to za kak račun? Sedaj prideš v drug, čisto nov kraj. Ti ne poznaš naroda in njegovih navad, a narod tebe ne pozna. Učiti se ti je treba, a kadar se priučiš, in se narod tebi poveri in ti zaupa, pa moraš zopet odlaziti, evo v tem si podoben c. kr. orožnikom, kateri ne ostajejo dolgo na jednom kraju. Narod zopet z druge strani se navadi duhovna, ga ljubi in spoštuje, ker razvidi, da mu je on jedini pravi njegov prijatelj, tolažnik in pomočnik v vseh njegovih potrebah. Potož mu svoje nezgode, uprašuje ga za svet in ako pride do tega, da mu višje oblastvo hoče ugrabiti priljubljenega mu pastirja, zbere se večkrat več veljavnih mož, gredo v Poreč prosit presv. biskupa naj jim še pusti njih pastirja, s katerim so tako zadovoljni in žive z njim v miru in slogi. A vse zaman, kar je pisano, je pisano, dekret ima, politik je, javni mir kali — proč mora. Ravno tako se godi isterskemu Hrvatu v por. puljski biskupiji (ne dosti boljše i onim v Krški (Veglia) in ako bode to še par let trajalo, bode škofija ta brez hrv. župnikov in narod bode taval v temi, kakor pred 50 leti, a italijanstvo se bode širilo na sinjih obalah našega slavjanskega morja. Tedaj bode zadovoljen

LISTEK.

Na Mavricij in v Avstralijo.

(Konec.)

Dne 12. decembra vozili smo se mimo otoka St. Pavel, ki je neobljuden in zelo majhen, a jako zanimiv zaradi vulkana, ki je ondu. Ker je bil somrak, nismo ustavili ladije, nego nadaljevali svoj pot. Dne 10., 11. in 12. o. m. videli smo 10 do 12 metrov dolge glavače (Pottwall), ki so prišli prav blizu ladije in brizgali vodo od sebe, kakor vodomet. Tudi albatrosov bilo je vedno mnogo okolu nas. Lovili smo jih na trnike in jih tudi dosti ujeli.

Božični prazniki so se približevali in nekateriku izmej nas bilo je nekako hudo pri srci, ako se je spominal prijetnih dni, ko je bil doma pri svojcih ali ko je v akademiji prirejal kar treba za božično drevo. Kako vse drugače je bilo zdaj. Nihče ni delal potrebnih priprav za tako slavnost — bili smo sredi morja, z neba je lil curkoma dež — žalosten Božič.

Mizar nam je dal primerno desko, naredili

smo iz nje — drevo; deblo, veje, vse iz jedne deske. Pobarvali smo improvizovano drevo zeleno, okitili je, kakor nam je bilo mogoče in se na sveti večer zabavali, kakor smo vedeli in znali. Posebno glasni pa vender nismo bili, vsak je mislil na svoj dom.

Tudi častniki imeli so svoje božično drevo, a mornarji priredili so na sveti dan obligatno tombolo — in vse to je bilo naše slavlje velikega praznika, tako nam je minil Božič sredi sinjega morja.

Ko so dne 29. decembra zasvetili vzhajajočega solnca prvi žarki, zapazili smo v daljavi novi svet, kjer smo namerjali ostati več kakor dva meseca. Še v isti dan ustavili smo „Sajido“ pred King Georg Sund, kjer se nam je pridružil pilot, da nas spremlja v luko Albanysko (Princess Royal Harbour), kamor smo dospeli po jednourni vožnji ob 4. uri popoldne. Žal, da sem bil ta dan zadržan iti v mesto. Šele dne 31. decembra mi je bilo mogoče ostaviti ladijo in stopiti na zemljo Avstralije. Mesto šteje malo nad 2000 stanovnikov; spoznal sem je torej kmalu, a ker ni bilo niti zabav, niti je bilo kaj posebnega videti, naveličal sem se kmalu. Narod govori izključno angleški in to nam je bila

največja ovira sporazumljenja. Zvečer sešli smo se v „London-Hôtel“-u in pri dobrem čaji praznovali nastop novega leta, potem se pa vrnil na ladijo, kajti vsakega misli bile so daleč proč — doma.

Na novega leta dan, ko smo drug drugemu čestitali, odpeljali smo se v Marbellust, letovišče Albanysko, a kraj je bil tako dosaden, da smo se vrnili čim prej mogoče. Pričakovali smo lepe nasade, elegantne vile itd., a kako smo bili presenečeni, ko smo videli, da so si pošteni Albanski prinesli svoje vile s soboj — namreč postavili na nekem opustošenem kraju šotore in se v zabavo gonili in lovili po travnikih.

V drugi dan zasedli smo po povzitem zajutruku pripravljene konje in odjahali iz mesta, ne da bi vedeli kam. Jahali smo po pusti ravnini in imeli ves čas mnogo opraviti s svojimi konji, ki so bili čistokrvnega avstralskega plemena in precej živi. Nekaj ur pozneje došel nas je še jeden tovarišev in nam povedal, da je na našem potu neka hiša. Nadaljevali smo torej svoj pot, a hiše le ni bilo videji in ni je bilo. Šele ob štirih popoldne zapazili smo to hišo in krenili proti njej. V hiši je bila nekoč krčma, sedaj pa prebival je v njej star mož, ki nam je skuhal čuden čaj, v katerem so kobacale

Joannes in ž njim italijanska klika, pouzdigovala ga bode do nebes, kakor ga že sedaj obožava. I zakaj bi ga ne? On zdravi po njihovih receptih, on se ravna po naukih smradnih italijanskih listov, „Il Giovane pensiero, L' Istria e tutti quanti“ in zato ne vsprejema več Čehov v semenišče, ker Italijani so mislili, da s Čehi se bode precej Istria porušila, a bi moral ipak pregledati, kako plodonosno delajo baš češki duhovni v tržaški škofiji! Zakaj se ni obistinila želja Dobrilova, da bi se por. pulj. biskupija združila s tržaško, tedaj bi bilo vse drugače dandanes, a morda še pride kdaj do tega in v to Bog pomozil!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. septembra.

Delegacije in državni zbor.

Delegacije bodo se baje sešle prve dni novembra meseca. Kakor se sodi na Dunaji, trajalo bode letošnje zasedanje le kake tri tedne. V državnem zboru, ki se snide v drugi polovici oktobra meseca, postavili bodo baje jugoslovanski poslanci na dnevni red zjedinenje Dalmacije s Hrvatsko.

Mladočehi in pasivna politika.

Kakor se poroča iz zanesljivega vira, opustili so Mladočehi misel na eventualno pasivno politiko, ker se je na raznih shodih pokazalo, da se nikdo ne ogreva zanjo.

Zjedinenje Dalmacije s Hrvatsko.

Kakor se poroča iz Spleta, se pristaši poslanca Bulata živo prizadevajo, da širijo agitacijo za zjedinenje Dalmacije s Hrvatsko na podlagi ogersko-hrvatske sprave. V dotični izjavi se poudarja, da hrvatska stranka v Dalmaciji visoko ceni hrvatsko državno pravo, da pa pred vsem teži po zjedinenju, katero se more izvršiti le na podlagi živih zakonov. Ta preobrat je baje nasledek izleta Dalmatincev k razstavi.

Najnovejša Uzelčeva aféra.

Kakor javljajo uradna poročila; je najnovejša Uzelčeva aféra, kakor so jo objavili ogerski listi, popolnoma neosnovana in brez podlage. Da bi se bilo streljalo iz vrst ogerskega polka 101. na vojake polka Jelačića, ni nikakor istina. Ranjen je bil jeden vojak polka Ramberg v Samoboru po lastni neprevidnosti pri streljanju na tarčo. Oddelki polka 101. in Jelačičevega stali so si sploh samo jedenkrat pri vajah nasproti, a takrat bil je Jelačičevcem poveljnik stotnik Toplak. Mej obema polkoma vlada najbolje sporazumljenje in so torej vse jednake vesti le zlobne izmišljotine.

Vnanje države.

Nemštvo na Ruskem.

Kurator Peterburškega šolskega okraja, Kapustin, namerava porusiti evangeljske cerkvene šole. Dotični predlog se je baje že predložil ministerstvu. Da so Nemci vrgli grozen vik zaradi tega koraka, je razumljivo. Tem bolj se še srdé, ker se v ruski prestolici snuje zasebna gimnazija s francoskim učnim jezikom, katere učitelji bodo, kakor pri nemških šolah, v ruski državni službi.

Protinemške demonstracije v Parizu.

Mnogo hrupa je prouzročila v Parizu name-ravana predstava Wagnerjeve opere „Lohengrin“. Prva predstava se je morala preložiti, ker se je bilo bati izgredev. Mnogi listi pišejo proti operi z muzikalnega stališča, drugi pa s protinemškega. Rochefort v svojem listu hudo napada ministerstvo, katero imenuje wagnerijansko in vlado služkinjo

nemškega cesarja. Laur rekel je nekemu novinarju, da on rad posluša „Lohengrina“ na Dunaji, ali zdaj ni ugodno davati ga v Parizu, ker bi to bilo videti, kakor manifestacija za Nemčijo. Tudi bonapartovec Cassagnac izrazil se je iz razlogov patrijotizma proti Wagnerjevi operi.

Rusko-francoske simpatije.

Včeraj bil je v vladnem dvorcu v Algiru na čast Rusiji banket. Priredili so ga stari vojaki iz Krima, bivajoči v Algiru. Več napitnic. Ruski konzul po boleznih zadržan, namestoval ga konzulski attaché.

Banket na čast Rudiniju.

Banket, katerega nameravajo prirediti pristaši vladne stranke ministrskemu predsedniku Rudiniju, bode v Milanu dne 5. oktobra. Pri tej priliki bode Rudini, kakor je to bilo običajno pri njegovem predniku Crispiju, razvil v daljem govoru svoj program.

iz Turčije.

Kakor se poroča, se bode zopet ustanovil razpuščen privatni kabinet sultanov in postavil na čelo Ahmed Dželal-Eddin paša, Čerkes po rodu, a izkušen v zvestobi svoji.

Anglija in otok Sigri.

Velik hrup, ki ga je prouzročila vest, da so se Angleži polastili otoka Sigri, se je polegel. Angleško vojno brodovje je izvršilo nekatere vaje v izkrcavanju, streljanju in pokladanju torpedov, nekateri prenapeti vročokrvneži pa so v tem videli že okupacijo tega strateško važnega otočja Sigri, ki leži nasproti mestu jednacega imena na obali otoka Mitilene. Angleško brodovje je odplulo, ko je dovršilo svoje vaje in ukrcalo zopet svojo pomorštako.

Nizozemski parlament

oprla je kraljica regentinja s prestolnim govorom, kateremu je podlaga bogati program novega liberalnega ministerstva. Število predlog za reforme, ki se imajo vršiti, je toliko, da bode komaj mogoče vse rešiti. Najvažnejše tičejo se premembe volilnega reda, provincijalnih in občinskih statutov, davkarstva in deželne obrambe, potem raznih delavskih uprašanj in socijalnega zakonodajstva.

Dopisi.

Izpod Grintovca 14. septembra. [Izv. dop.] Blagor občini, katera si zbere v svoj občinski zastop za občno blaginjo unete može, koji se na vse strani zavedajo svoje prevažne naloge. Veliko koristnega lahko naredi v občinsko korist, akopram je njihov delokrog precej omejen. — A ni dosti, da so občinski zastopi uneti dandanes samo za blaginjo svojih soobčanov, zavedati se morajo tudi svoje slovenske narodnosti in to kazati s ponosom pri vsakojaki priliki. Osobito pa jim je v političnih stvareh stati na strani one stranke, koja zvesto služi domovini svoji brez strankarskih namenov, stati na lastnih nogah in ne delovati po „Fetfahde Mufti“.

Ne bom se danes spuščal na drobno v to, kako so naši občinski zastopi na kmetih kos svoji prvi nalogi — ničesar opustiti, kar bi bilo v hasen občinsko — dal mi je pa neki poseben slučaj povod, da zapišem, kako se v narodnostnih in političnih zadevah dajo nekateri speljati na opolzka pota, kako se pokore mogočnim besedam „sic volo, sic iubeo“.

Hvalevredna je navada, da občinski zastopi za domačo občino ali pa za ves slovenski narod velezaslužne može imenujejo častne občane. A

znali. Obično jahali smo kam v okolico. Jahanje je v Avstraliji zelo v navadi, dosti bolj kakor v nas. Celo peki prenašajo svoje pecivo jahaje od hiše do hiše na velikih konjih. — V Albanyju videl sem tudi prve avstralske črnce, prastanovnike tega sveta. Napredujoča civilizacija se teh ljudij ni prav nič prijelala, nego le prouzročila hitro njih propadanje. Umikajoč se novim naseljencem, živé ti rodovi samo še v sredini Avstralije in le malo kateri zaide v mesta, da tu kaj ukrade. Delati nikakor ne marajo in zategadelj žive tudi zelo oskromno. V gozdih jim je glavno živilo divjačina. Ker so slabega života in se slabo množé, izmrli bodo kmalu. Samc s svojimi kopji umejo izredno dobro ravnati. Na svoje oči videl sem črnca, ki je na trideset korakov dalje zadel nastavljen novc, a domačinci so pripovedovali še mnogo drugih podrobnosti o tem sigurnem metanju kopij.

Dne 6. januarja ob 11. uri dopoldne zapustili smo pristan Albanyjski in ker je bil veter ugoden, napeli smo jadra ter hitro in ugodno pluli blizu obrežja. Po devetdnevni vožnji, ki pa ni bila ves čas tako prijetna kakor iz začetka, dospeli smo naposled v Adelaido.

pri tem morajo tehtno preudariti, jeli dotičnik vreden največjega odlikovanja, ki je more dati občina. Če jih zapelje slepa politična strast, imenovali bodo šestokrat častne občane take može, ki te časti niso vredni, kojih zasluge za občino bi morali iskati z drobnogledom. Da ta častni naslov na veljavi v takih slučajih mnogo trpi, oporekal mi nihče ne bode, oporekal pa tudi ne, da se občinski zastopi osmeše prav korenito.

Šenčurski občinski zastop je imenoval — ne v svoji javni seji, ampak potom okrožnice — častnim občanom novega deželnega glavarja gosp. O. Detelo. Čudni nazori! Napiše se okrožnica, utemeljuje obširno stavljeni nasvet, o kojem se niti ne pove, kdo ga je stavil, čeravno vemo kraj njegovega izvoda, utemeljuje z naštevanjem zaslug, kojih si je g. deželni glavar stekel za našo občino. Katero so te? Navajajo se mej drugimi manj važnimi te-le: 1. v čast si moramo šteti, da je bil ravno naš deželni poslanec imenovan deželnim glavarjem, 2. bil je ud komisije za ureditev zemljišnega davka.

Drugih zaslug sam pisec ni vedel navesti, če ni to tudi zasluga, da je najvernejši pristaš klerikalne stranke. — Zlobni ljudje pa pouprašujejo, zakaj se v okrožnici tudi ni poudarjalo, da je oče nemški obitelji. A dosti ironije! Vprašamo le, od kdaj je v nas nastal običaj — da ne zapišem kaj drugega, da se častni občani imenujejo potem okrožnice, kjer se ne morejo navesti contra-razlogi, potem ali so dosti tehtni razlogi, s kojimi se podkrepilje to imenovanje in slednjič „cui prodest?“ Čemu pačiti javno mnenje?

Iz Trsta 15. septembra. [Izv. dop.] Dne 13. t.m. vršila se je pri lepem vremenu in polnem vrtu odličnega občinstva veselica „Delavskega podpornega društva“ v „Mondo Nuovo“. Vrt je bil jako lepo okrašen s slovenskimi zastavami in lampijoni. — Pri ubodu v vrt bilo je šest krasotic Tržaških z narodnimi trakovi okolu prs. — Program, pri katerem so sodelovali pevci in pevke „Slovenskega pevskega društva“ bil je krasno sestavljen in se vršil v popolno zadovoljstvo občinstva tako, da je morala godba, kot pevci vsako točko ponavljati. Pri nastopu mešanega zbora pozdravilo je občinstvo burnim ploskanjem krasni spol. — Petje vodil je pevovodja gosp. Bartol, kateremu gre vsa čast in hvala za njegov trud. — Umetalni ognji v narodnih barvah bili so jako lepo prirejeni, kar je veselico le poveljevalo. Gospodje kegljanci so se v primeri z drugimi leti v večjem številu na kegljišči sešli in kegljali na dobitke. — Ko je vrla, neutrudljiva „veteranska godba“ mej samimi slovenskimi skladbami zaigrala tudi „Još Hrvatska ni propala“ bilo je vrhunec nautušenja, razlegali so se „živio-klici“ po celem vrtu in trikrat so jo morali ponavljati. — Po zvršenem programu, kateri je obsejal 13 točk, bil je ples, veselje nadobudne mladine, ki je trajal pozno v večer. — Zeleti bi bilo le, da bi se take ali jednake veselice v tako lepem redu, pogosteje vršile kot do sedaj.

Iz Ormoža 15. septembra. [Izv. dop.] Ormoška čitalnica priredila je dne 8. septembra veselico, katere vsopred je bil v našem listu objavljen. Peli so se trije mešani in dva moška zbora. Izmej prvih se je provajala pesem „Slovan na dan“ z veliko preciznostjo, in je posebno očaral sopran in alt-samospev poslušalce. Pri petju so bila prav dobro opažati dinamična znamenja pp, p, mf, f, ff, kar nam je svedočilo, da je mladi g. kapelnik vestno izvrševal svojo nalogo. Izmej moških zborov dopadla se je najbolj Nadvedova pesem „Dijaška“; tenor-samospev bil je prijeten. Vliharjeva pesem „Uzor“ zložena je v narodnem duhu in je zbok mnogih dinamičnih znamenj prav težko dobro provajati. Menda že zato, ker se je provajala začetkom vsopreda, ni se pela ta pesem, kakor se nam zdi, s tolikim uspehom, kakor ostale.

Druga glavna točka vsopreda bila je gledališna igra „Izbiralka“. Tudi tukaj so pokazali igralci mnogo vstrajnosti, da, celo nadarjenosti. Najtežja uloga bila je Malkina, a gospica igralca je rešila res častno svojo nalogo. Radič pa je bil komik v besede pravem pomenu. — Cela igra izvršila se je povoljno, le za kulisami je bilo včasih preveč živo. Igralci — skoraj sami novinci — niso kazali tistega nepotrebne strahu, ki zapre navadno diletantu pri prvem nastopu sapo.

S tem priredila je Ormoška čitalnica veselico, ki bo vsem obiskovalcem ostala v prijetnem spominu.

drobne živalice. Vzlic temu povžili smo vse, kar smo imeli soboj, popili tudi maloukusni čaj in se potem vrnili v Albany. Na potu ostavil nas je jeden tovarišev, a blizu mesta sešli smo se z nekaterimi častniki naše ladije. Ti so nas uprašali, nismo li videli neke belo oblečene dame z dolgo tanjčico. Uprašanje to smo zanikali, a po dolgem pogovoru se je izkazalo, da je bila dotična dama — naš tovariš, ki nas je bil zapustil, tanjčica pa beli prtič, ki ga je imel za klobukom. Smeh, ki ga je to vzbudilo, bil je uprav homeričen.

Pri drugi priliki, ko smo se zamudili v mestu do pozno v noč, smo ondu tudi prenočili. V drugo jutro zajutrkovali smo table d'hote, kakor je mej Angleži povsod navada in potem improvizovali ob morskem obrežju malo dirko, ki nam je delala mnogo zabave.

Izlete napravljali smo vedno in časih videli tudi kaj posebno zanimivega. Posebno krasno je bilo videti nekega Avstralca, ko je posekal ogromno drevo, kakeršno raste samo na tleh avstralskih. Popisati tega prizora ni moči, a na vse nas naredil je globok utis. Drugih zabav, kakor že rečeno, ni bilo v Albanyju, in zategadelj bili smo tako rekoč primorani prirejati jih sami, kakor smo vedeli in

Domače stvari.

— (Cesar v Ljubljani.) Nj. Vel. cesar peljal se je danes zjutraj ob 1/9. uri preko Ljubljane. Došel je od manevrov v Temesvaru in se peljal v Miramare. Separatni dvorni vlak mudil se je samo pet minut. Oficijelnega vsprejema ni bilo.

— (Deželni predsednik gosp. baron Winkler) podal se je včeraj z brzovlakom na Dunaj.

— (Deželnozborska volitev na Koroškem.) Skupina velikih posestnikov volila je te dni namestu umrlega grofa Guëssa novega poslanca v deželni zbor. Izvoljen je bil grof Albert Lodron-Laterano, s 53 glasovi. Novi poslanec je seveda iskren pristaš koroških nemških liberalcev.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) poklonili so „zbrani učitelji in prijatelji njeni“ po nadučitelju g. Jož. Pavčiču v Vel. Laščah 8 gld. „v podporo družbi sv. Cirila in Metoda s prošnjo, da se blagovoljno sprejme.“ — Pristrčno zahvaljujoč se za ta dar poudarjamo opetovano: Bog živi tako naše odločno verno in narodno učiteljstvo!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Gosp. Roman Moser) dosednji učitelj za gosli pri „Glasbeni Matici“ v Ljubljani imenovan je definitivnim učiteljem na novo organizovanem glasbenem zavodu v Zagrebu. „Glasbena Matica“ izgubila bode v njem izvrstno učiteljsko moč ter je odbor že poskrbel potrebno, da ga nadomesti.

— (Z Goriške razstave.) Včeraj začel se je četrti shod avstrijskih vinogradnikov, kateri je otvoril s primernim govorom deželni glavar goriški grof Coronini. — Zvečer ob 7. uri došel je nadvojvoda Karol Ludovik in bil slovesno vsprejet. Na kolodvoru nastavljena je bila častna kompanija 20. batalijona lovcev, katero je nadvojvoda ogledal mej tem, ko je vojaška godba svirala cesarsko himno. Nadvojvodo pozdravili so grofa Fran Coronini in Karol Coronini, župan Mavrovič in namestniški svetovalec Bosizio. Na tisoče zbrano ljudstvo pozdravljalo je nadvojvodo z naidušenimi živio- in eviva-klici. — Zvečer je bilo vse mesto krasno razsvetljeno.

— (Celovška gimnazija.) Novo zgrajeno poslopje za veliko gimnazijo Celovško otvorilo se bode dne 19. septembra. Zgradil je je mestni inženir Fran Madile. Pri otvoritvi bode prisoten deželni predsednik baron Schmiedt-Zabierow, naučnega ministra Gauča, kateri je svoj prihod obljubil, pa iz neznanih vzrokov ne bode.

— (K razkritju Gajevega spomenika v Krapini.) Kdor se hoče udeležiti banketa, naj se do 25. t. m. zglašuje svečanostnemu odboru v Krapini.

— (V Prago) pelje zadnji letošnji posebni vlak zopet po jako znižani ceni iz Trsta, oziroma Ljubljane in Zagreba dne 21. septembra 1891 povodom velikanske, zopet na novo razširjene deželne jubilarne razstave in drugih jako velikih slavnostij in valed poseta razstave po našem presvetlem cesarju v Pragi. Vlak odhaja iz Ljubljane ob 3 uri 3 min. popoldne, iz Trsta ob 9 uri 45 min. dopoldne in iz Zagreba ob 1 uri popoldne. Povratna vožnja dovoljena je do 20. oktobra t. l. z vsakim osebnim vlakom, (z brzovlakom le proti navadni doplači) in petkratnim izstopom in sicer pred Dunajem dvakrat in za Dunajem dvakrat, proti označenju. Izstopa na Dunaji ni treba označiti. Mej tjevožnjo bode za večerjo v Mariboru, zajutrek na Dunaji in obed v Brnu, povsod na kolodvoru, preskrbljeno. Jako obširni in ilustrovani vsprejedi razstave in velikanskih slavnostij v Pragi, vožni red itd. dobi vsak udeleženec brezplačno. Stanovanje v Pragi oskrbi prireditelj g. J. Pavlin v Ljubljani, če se mu to naroči. Ilustrovani načrt od Praške razstave dobi se k vsaki karti zastoj. Vozne listke izdajajo tudi v Zagrebu: gg. Globočnik in Pfeifferer, špediterja, Nikoličeve ulice št. 10, v Gorici: G. Likar, v Trstu: g. J. Mikotu v Dolenčevi tiskarni, v Reki: M. Polonai-Balbi, v Celji: Dr. Hribar, v Mariboru: M. Berdajs, v Gradci: v mestni pisarni južne železnice.

— (Zagrebska razstava.) Prvi mesec — to je od 15. avgusta do 15. septembra — obiskalo je razstavo v Zagrebu 270.009 oseb, torej 8700 na dan. Ustopnine se je plačalo 39.087 gld., torej 1620 na dan. Izdalo se je plačanih ustopnic raznih vrst 195.210, razun teh je 209 permanentnih prostih ustopnic in 428 osebnih. Materijalni in mo-

ralični uspeh razstave je torej v prvem mesecu popolnoma dovoljen.

— (Obsodba.) Poročali smo ob svojem času o surovih izgredivih proti dvema istrakima duhovnikom v Bujah. Pričela se je sodnijska preiskava in so bili te dni obsojeni pri okrožnem sodišči v Rovigni: A. Pappo na 2 tedna, A. Bonetti in P. Perini na 3 tedne in A. Marzari na 1 mesec ječe. Italijanski listi seveda bodo milovali te nedolžne „mučenike“, ki so tako lepo pokazali, kakšna je toli hvalisana „avita cultura“, s katero hočejo osrečiti slovanski rod v Istri.

— (Zagrebski glasbeni zavod.) Početkom novega šolskega leta preustroji se je popolnoma glasbeni zavod v Zagrebu. Doslej vzdrževalo ga je društvo prijateljev glasbe in je dobival primerno subvencijo iz deželnega zaklada. Zdaj pa se je preustroji po vzgledu Dunajskega konservatorija. Število učnih močij se je izdatno pomnožilo in jih imenuje deželna vlada ter uživajo vse pravice, kakor drugi deželni učitelji. Upravo preustrojenega zavoda pa bode tudi še nadalje opravljalo društvo prijateljev glasbe. S tem je Hrvatska storila zopet lep korak naprej na glasbenem polju.

— (Zagrebski stol sedmorice,) ki je v kazenskih pravdah kasacijska instancija, začel je včeraj razpravljati znano pravdo proti srbskim duhovnikom Lemajiču in drugovom, ki so obdolženi, da so umrlega patrijarha Angelića okradli. Predsednik sodišča je tajni svetnik Radivojevič, zastopnik drž. pravdnitstva državni nadpravnik Spitzer, zagovornik pa znani advokat dr. Šumanović. Danes se bode izrekla sodba, o kateri bomo takoj poročali.

— (Café „Museum“ na Dunaji) kupil je bivši Zagrebski kavarnar in slaščičar g. Krežma, oče prerano umrlega divnega mladeniškega goslarkega virtuozu. V tej kavarni se utegnejo torej zbirati na Dunaj živeči Hrvatje in drugi Jugoslovani.

— (Pogozdovanje Krasa) Letošnjo spomlad pogozdilo se je v Postojnskem okraju 129 hektarov ali 225 oral na novo, 41 hektarov pa zboljšalo. Nasadilo se je 1.343.030 črnih borovcev, 7500 smrek, 6000 jelk in 1000 graborjev, za kar se je potrosilo 6691 gld. V zadnjih treh letih se pogozdilo 809 hektarov ali 1243 oral in nasadilo 10.177.880 sadik. V teh številkah nego vračunjena zasebna sajevanja. Na mnogih poprej golih krajih se že kaže blagodejni upliv tega sistematičnega pogozdovanja, katero naj bi se pospeševalo kar najbolj mogoče.

— (Hudoben pes.) V Lubičnem pri Celji napadel je veliki pes gostilničarja Mastnjaka nečega vaščana ter ga hudo razmesaril po vsem obrazu. Ne ve se, ni li hudobna žival morda bila stekla.

— („Dolenjsko pevsko društvo“ v Novem mestu) priredi dne 26. t. m. izvanreden koncert, katerega čisti dohodek je namenjen fondu za Prešernov spomenik. Toliko javljamo začasno.

— (Šaleška čitalnica v Šoštanji) napravi dne 4. oktobra v svojih novih prostorih večjo veselico s petjem, godbo in plesom. Rodoljube, kateri si hučejo jako zanimivo grajenje železnice v Pevniku pogledati. opozarjamo in prosimo, da to rečeni dan zaradi veselice naredé.

— (Pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku) priredi veselico s sodelovanjem proseškega tamburaškega zbora dne 20. t. m. v dvorani gostilne „Lukša“.

— (Semenj na Opčinah.) Ponedeljek 21. septembra bode na Opčinah živinski, kramarski in lesene posode semenj.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ptuj 17. septembra. Kmečka skupščina volila s 148 glasovi narodne kandidate v okrajni zastop.

Gorica 17. septembra. Nadvojvoda Karol Ludovik včeraj ob 6 1/2 uri došel in bil slovesno vsprejet. Posetil razstavo in se vozil po krasno razsvetljenem mestu. Občinstvo ga povsod entuzijastično pozdravljalo.

Pulj 17. septembra. „Il Diritto Croato“ bil včeraj zaplenjen zaradi treh člankov; druga izdaja se ni dovolila.

Praga 17. septembra. Dva oddelka tovarne za kapselne na Žižkovu (poprej Selier in Beliot) eksplodovala. Dva delavca mrtva.

Pariz 17. septembra. Predstava „Lohengrin“ uspela zadovoljno, brez izgredov. Na-

meravane demonstracije na ulicah policija zatrla energično.

London 17. septembra. Pariški dopisnik „Times“-a javlja, da je ruska vlada dovolila Turčiji znatno znižanje na dolgu za vojno odškodnino.

Dunaj 16. septembra. Grof Taaffe vrnil se iz Ellischaua, vojni minister baron Bauer in generalnega staba načelnik baron Beck došla od manevrov pri Bistrici na Dunaj.

Pariz 16. septembra. Predstava „Lohengrin“-a prične se ob 8. uri. Že poldrugo uro prej živahno gibanje na trgu pred operno zgradbo. Policija na konjih in peš obdala ves trg ter pušča naprej samo osebe, ki se izkažeje z gledališkimi ustopnicami. Policijski prefekt Loze v „Café de la Paix“ poleg gledališča; pet komisarjev v uniformi skrbi za to, da se ne nabira ljudstvo v bližini opernega poslopja. Kdor se protistavlja, ga takoj zapro. Policija nadzoruje tudi gledališko dvorano in uhode.

Pariz 16. septembra. „Agence Havas“ javlja, da je angleška vlada izrekla grajo poveljniku angleškega brodnega oddelka, da je dal izkrcati za vajo angleške vojake na otoku Sigri.

Pariz 16. septembra. Francoska vlada pooblastila je svojega zastopnika v Valparaisu, da prizna začasno vlado v Chile-u.

Rim 16. septembra. Akopram se v ministerstvu vnanjih zadev, katero v orijentnem uprašanju postopa popolnoma v sporazumljenji z Anglijo, niti za trenotek ni verovalo, da bi bili Angleži zasedli otok Sigri, je vender splošno prepričanje, da so se razmere v Orijentu v zadnjih dneh poostrele.

Rim 16. septembra. Kakor poroča „Agenzia Stefani“, priznala je tudi Italija novo vlado v Chile-u.

Berolin 16. septembra. Na novo se razširja vest, da bode ruski car došel v Berlin.

Novi York 16. septembra. „Herald“ naznanja, da je Nemčija oficijelno priznala začasno vlado v Chile-u. Nadejati se je, da tudi druge vlasti to store v kratkem.

Razne vesti.

* (Ruska razstava v Belem gradu.) V letu 1892. otvori v Belem gradu rusko industrijalno in obrtno razstavo, kateri bode namen, seznaniti srbske trgovce z ruskimi izdelki in pospeševati promet mej Srbijo in Rusijo.

* (Nov spomenik slavnemu Komen-skemu) misli postaviti mesto Fulnek na Moravskem. Spomenik bode stal na istem trgu, kjer je do 1871. l. stala lipa Komenskega.

* (Anton Rubinstein,) slavni ruski skladatelj, ostavi Rusijo, in se preseli za stalno v inozemstvo. Te dni poslovil se je od svoje v Olesi živeče matere in se podal v Berlin, kjer se bode mudil nekaj dni. Iz Berlina pojde v Draždane, kjer namerava ostati čez zimo. Stalno bivališče si bode izbral v Parizu ali pa v Draždanih.

* (Povodenj na Španjskem.) Mesto Almeria je po povodnji popolnoma opustošeno. Nad 500 hiš se je zrušilo. Število mrtvih še ni znano. Brzgojavne zveze so pretrgane, gasometer preplavljen. Mnogo vasi v provinci Cindad-Real je opustošenih.

* (Strajk knjigovezov.) K Levovu zahtevajo knjigovezni pomočniki povišanje plače za 30% in osemurni delavni dan. Ako se jim to ne dovoli, bočejo pričeti strajk.

* (Nova nesreča na morji.) Iz Algesirasa na Španjskem se poroča o novi nesreči. Zadel sta zopet neki grški in italijanski parobrod drug ob drugega ter se oba potopila. Utonilo je 66 ljudi.

* (Velikanska vožnja na velocipedu.) Charles Terront, zmagalet pri kolesarski dirki iz Pariza v Brest in nazaj, prevozil je 1196 km. dolgo progo v 71. urah in 28 minutah, vračunjeno počitke. Vozil se je neprestano ne da bi spal in se mej potom mudil le toliko, kolikor je potreboval za jed. Dospel je popolnoma čil v Pariz, kjer ga je pozdravilo nad 10.000 ljudi.

* (Potres.) Ponedeljek zvečer okolu 11. ure bil je v Sarajevu hud potres, ki je trajal pet sekund. Drugo jutro bil je bolj slaboten potres ki je trajal tri sekunde.

* (Umorjena žandarma) Roparska romantika na turških železnicah pomnožila se je za nov slučaj. Umorjena sta bila dva žandarma na postaji Pavlo-kiči (kacih 67 km. od Drinopolja proti Carigradu) na kateri je bil v varstvo postaje vedno majhen oddelček. Po noči napali so roparji postajo in je bil ubit četovodja žandarmov in jeden žandarm v boji. Podrobnosti tega najnovejšega roparskega napada še niso znane.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepi čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna skatlija zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 skatelij samo 2 gld. (81-115)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

IV. izkaz darov za Prešernov spomenik.

Prenesek	gld. 462-96
Ivan Debelak, c. kr. stotnik v Ungváru	10-—
Višji realci v Ljubljani	10-55
Hrvaški in slovenski abiturijenti, zbrani na Prešernovem domu v Vrbi dne 4. avgusta	35-48
Notranjski dijaki na veselici v Planini dne 16. avgusta	50-—
Cerkijanski dijaki na veselici v Cerkljah dne 30. avgusta	10-—
Čisti dohodek dijaške veselice na Greti pri Trstu dne 30. avgusta	50-—
Dr. Ivan pl. Premerstein, c. kr. notar v Tolminu	10-—
Skupaj	gld. 638-99

V Ljubljani, dne 15. septembra 1891.

Anton Funtek,
blagajnik.

Zahvala.

Odbor za veselico na korist zgradbi Prešernovega spomenika v Ljubljani dne 13. septembra 1891 v Velikih Laščah zahvaljuje se blag. gospoj sodnikovi Emi Šušljaj za pokroviteljstvo, blag. gospoda Engelhildi Lavrič in M. Gerbič, gospicam Daneševi, Georgini Lavrič, Eli Šifer, Ivanki Škofic in Pavli Wölfling ter gospodom Pavšek, Branketu, Lileku, Dečmanu in Tekavčiču za prijazno sodelovanje, g. Josipu Pavčiču, nadučitelju v Vel. Laščah, za prepustitev šolskega glasovirja ter vsem udeležencem za mnogobrojni obisk.

V Velikih Laščah, dne 15. septembra 1891.

Odbor.

Tužil:

16. septembra.

Pri **Matiši**: Filippek, Pojatal, dr. Marik iz Gradca. — Loy, Barthelmey iz Kočevja. — Terčig, Schreder iz Trsta. — Pavlovčič, Žulič iz Zagreba. — Klein, Ullenberg, Baumgartner, Horst, Breda, Baller z Dunaja. — Schmidt iz Karlovca. — Justin iz Monakova. — Dolenc iz Novoga mesta. — Paradeiser iz Pulja. — Zwenk z Gorenjskega. — Richter iz Brna.

Pri **Slemu**: Baron Wolfarth, Podobnik z Dunaja. — Ditrich iz Postojne. — Aglar, Juch, Winkler iz Gradca. — Ofenheimer iz Trsta. — Verbič iz Borovnice. — Spendal iz Tržica. — Bloch iz Prage. — Riboli z Reke. — Sattal iz Frankobroda.

Pri **južnem koledvoru**: Pakšič iz Podgore. — Fajdiga iz Kamnika. — Kvas iz Trsta. — Andrej iz Pulja. — Perko s Ptuja. — Sutani, Zwalč iz Medvod.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. sept.	7. zjutraj	739.5 mm.	16.0° C	sl. svz.	obl.	0.80 mm.
	2. popol.	739.0 mm.	21.4° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	741.1 mm.	15.4° C	sl. svz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 17.6°, za 3.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. septembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	90.80	90.75
Srebrna renta	90.85	90.75
Zlata renta	109.45	109.65
5% marčna renta	101.50	101.10
Akcijske narodne banke	1009. —	1010. —
Kreditne akcije	275.75	276.25
London	117.35	117.30
Srebro	—	—
Napol.	9.31	9.31
C. kr. cekini	5.59	5.59
Nemške marke	57.70	57.70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	102	90
Ogerska papirna renta 5%	100	25
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati nast. listi	115	—
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	20
Akcijske anglo-avstr. banke	130	151
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	221	—

Mlad trgovsk pomočnik

vsprejme se v prodajalnice s mešanim blagom. Ustop 1. ali 15. oktobra. — Kje, pove upravništvo „Slov. Naroda“. (775-1)

Ključarskega učenca

bode kmalu vsprejel

Janez Novak, ključavničar v Gradci, Neuthorgasse 13. (768-2)

Šolski zavod „Glasbene Matice“.

Prečast. občinstvu se s tem prijavi, da se bo pouk na glasbenem zavodu za prihodnje šolsko leto pričel

dne 21. septembra 1891. leta in da se učenci vsprejemajo

18. in 19. t. m. od 4. do 6. ure popoldne ter 20. t. m. od 10. do 12. ure zjutraj v društvenih prostorih

Gospodske ulice, Knežev dvorec v II. nadstropji.

Vsprejemajo se samo učenci, katerih stariši ali varuhi so upisani kot udje „Glasbene Matice“. Pri oglašnji se napove natančen rodopis ter plača udnina letnih 2 gld., če se to že prej ni zgodilo, potem 1 gld. šolnine in mesečno 1 gld. 50 kr. učnine v naprej.

Poučevalo se bo v solo-petji, na klavirju, zborno petje, glasbena teorija, na goslih in še posebej orkestralno na godalih in na trobilih.

Učitelji so: Vodja g. Gerbič, gospa Gerbičeva in gospica Elsner, gg. Hoffmeister, Moser, Stiaral in slučajno po potrebi še kako pomožno učiteljstvo.

Vaje v zbornem petji, glasbeni teoriji in orkestru so brezplačne ter se posebno poudarja, da orkestralne vaje so pod prijaznim pokroviteljstvom c. kr. naučnega ministerstva in imajo smer, vzgojiti dovoljno število glasbenikov za osnovo gledališke in za eventualno osnovo mestne godbe, zborno petje pa ima mej mladino širiti ljubezen in zanimanje za narodno pesem.

V Ljubljani, dne 14. septembra 1891.

(764-2) Odbor „Glasbene Matice“.

Gospodičina

iz dobre rodbine, izurjena v šivanji, pri kuhi in sploh v vseh hišnih opravilih, želi v kako specerijsko prodajalnico, naj si bode v mestu ali na deželi, v službo vstopiti. — Ponudba pod črkama A. B. vsprejema iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (748-4)

Posebni brzovlak

v Prago

pelje

iz Trsta, oziroma Ljubljane in Zagreba v ponedeljek, 21. septembra 1891.

Vozne cene iz Ljubljane tja in nazaj: I. razred gld. 36.60, II. razr. gld. 26.60, III. razr. gld. 15.80.

Povratna vožnja kakor kdo hoče do 20. oktobra t. l. s petkratnim izstopom. Vozne karte in jako obširni program slavnostij, prirejenih povodom cesarskega poseta v Pragi, dobivajo se do nedelje 20. t. m. pri JOSIPU PAULIN-u, potovalna pisarna v Ljubljani. Ilustrovan plan Praške razstave dobi se k vožnji karti brezplačno. (771-2)

Od pluga do krone.

(745-6)

Št. 7717.

(773)

Naznanilo.

Pri c. kr. deželno kot trgovskem sodišči v Ljubljani se je pri firmi

M. PIRC

trgovina z mešanim blagom v Kranji

v registru za posamezne firme izbris Metoda Pirca kot prokurista in upis istega Metoda Pirca, trgovca v Kranji, kot lastnika te firme zvršil.

C. kr. deželno sodišče v Ljubljani
dne 12. septembra 1891.

Karolu Till-u

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.

Vse (456-3)

šolske potrebščine

za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.

Velika izbira

risalnih skladnikov, risal itd.

Št. 7554.

Razglas.

(770-2)

Deželni odbor kranjski odda o sv. Mihaelu t. l. v hiši št. 6 v Florijanskih ulicah pritlično

prodajalnico

z dvema drugima prostoroma, kurilno kamro in skladiščem na dvorišču v najem.

Pojasnila se dobé v deželni pomočni pisarni, deželni dvorec.

Naznanilo.

Ker se je zopet kužna bolezen na gobcih in parkljih pokazala, **prepovedalo je** c. kr. okrajno glavarstvo v Litiji **živinski semenj v Višnji gori v ponedeljek 21. septembra t. l.**, kakor tudi vse druge živinske semnje v Zatiškem okraji.

C. kr. okrajno glavarstvo v Litiji

dne 16. septembra 1891.

(776)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Knjigarna

Jg. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

Kongresni trg št. 2 Ljubljana Kongresni trg št. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in v vnanjih zavodih, zlasti c. kr. veliki gimnaziji in c. kr. nižji gimnaziji, c. kr. veliki realki in c. kr. moškem in ženskem učiteljski tukaj, privatnih šolah ter ljudskih in meščanskih šolah uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah, broširanih in v trajnih šolskih vezih, po najnižjih cenah. — Priporočamo tudi

Dijaški koledar za leto 1891/92.

Cena 80 kr., po pošti 85 kr.

(765-3)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.